

Viteldíjemelést kezdeményeznek a személyszállítók

Olcsó taxik fuvar nélkül

Szegeden – egy nemrégiben elkészült felmérés szerint – a taxisok olykor a megengedett ár feletti összeget kérnek utasaiktól. Mások áron aluli viteldíjjal, számla adása nélkül próbálnak több fuvarhoz jutni. Felelős-e a kialakult helyzetért Szeged önkormányzata, amiért maximálta a viteldíjat? A taxisok szerint igen. Ezért mintegy 200-an írták alá azt a nyilatkozatot, amely szerint meg kellene emelni a közgyűlés által még 1999-ben megállapított ártarifákat. Az ország más városaiban kialakított árakhoz képest a szegedi meglepően alacsony, bár utas így sincs.

Szinte körbeutaztuk a várost, a Széchenyi tértől a Nagyállomáson át a Cserepes sori piacig. Kísérőm a taxisdrozdotkat érintve tervezte meg az útirányt. Igazát nem lehetett vitatni. Valamennyi állomáshelyen legalább 6-8 kocsi várt arra, hogy „elkeljen”. Kollégái utas híján egymással beszélgetve mulatták az időt. Így volt ez a Nagyállomás előtt is, ahol a budapesti gyorsvonat érkezésétől remélték az utasforgalom fellendülését. A közel húsz taxi közül azonban mindössze kettőnek akadt fuvarja. Egy részük, ahogy a körénk gyűlt taxisok elmondták, csapatban dolgozik, de voltak közöttük szabadúszók is. Az utas pedig egyre kevesebb, magyarázták. Az önkormányzat által megszabott viteldíj pedig nem fedezi a szolgáltatás költségeit. Ezért, mintegy kétszázan támogatják azt a kérelmet, hogy Szeged közgyűlése emelje meg a személytaxi szolgáltatás maximált tarifáját. Ez a város határon belül jelenleg 160 forint.

– Mi, akik nem tartozunk egyik taxistársasághoz, egyébként sem állhatunk be bárhová – vette át a szót **Hódi László**. Így például a legtöbb szegedi

Sokszor órákat várnak utasra a taxisok. (Fotó: Karnok Csaba)

Árak és kilométerek			
Város	Forint/km	Város	Forint/km
Siófok	400	Szeged	180
Budapest	336	Hódmezővásárhely	120–220
Pécs	320	Csongrád	80–120
Veszprém	280	Szentés	120
		Makó	180

szórakozóhely előtt csak egy-egy adott csapathoz tartozók várakozhatnak. Ezt jogtalan megkülönböztetésnek tartjuk.

– Tudja, mit jelent ez? – kérdezte halkan a neve elhallgatását kérő társa.

– Egyesek „megveszik” a helyet, például úgy, hogy zárás után, a tényleges fuvarár egyharmadért hazaviszik az alkalmazottakat.

– Mások áron alul vállalják a vendégek szállítását. Persze számla nélkül – kapcsolódott be a beszélgetésbe **Tombác Béla**. – A fogyasztóvédelmi fel-

ügyelőség pedig joggal bírságol. Ezért lenne jó egy rezsizórabér megállapítása.

M. P. szerint az önkormányzati rendeletben meghatározott alacsony viteldíjak kényszerítik szabálytalanságokra a taxisokat. **G. L.** pedig úgy véli, számkivetettségük miatt helyzetük rosszabb, mint az öt taxitársasághoz tartozó társaiké. Kényszervállalkozóként próbálnak megélni. Kemény kenyérharcolnak folyik ezen a pályán is, erősítették meg állítását a többiek is. Ez pedig a kiskapun történő ki-bejárás nélkül

nem megy. **Hódi Tibor** arra utalt, hogy a taxisokra is igaz, hogy az adóikat befizetni sem tudók csak kisebb nagyobb csatlás árán tudják folytatni vállalkozásukat.

A Fuvarozó Vállalkozók Országos Szövetségének (FUVOSZ) főtitkára, **Peredi Péter** szerint mindenképpen korrigálni kellene a szegedi díjtarifákat. Csak így védhető ki az egyaránt tisztességtelen túl-, illetve alulnyérharcolás ezen a pályán is, erősítették meg állítását a többiek is. Ez pedig a kiskapun történő ki-bejárás nélkül

hazai tapasztalatokra alapozott számításokkal támasztották alá szegedi kollégáik önkormányzathoz benyújtott javaslatát. **Kaprinayné dr. Rádi Gizellától**, a városüzemeltetési iroda vezetőjétől megtudtuk: a közgyűlés várhatóan a következő ülésén már napirendre tűzi a kérdést. A közel két hete benyújtott javaslattal kapcsolatos közgyűlési előterjesztés kidolgozása előtt egyeztető tárgyalást tartanak a Csongrád Megyei Kereskedelmi és Iparkamára, valamint a fogyasztóvédelmi felügyelőség, a fogyasztóvédelmi egyesület és a taxisszövetség megyei, továbbá a FUVOSZ helyi képviselőinek részvételével. Az irodavezető azt is hangsúlyozta: a közgyűlés hatáskörébe tartozó szolgáltatási díjak módosítását mindig az érintett cégnek, vállalkozói képviselőnek kell kezdeményezni. A taxisok egy csoportja ezt az október 11-én érkezett beadványával tette meg.

N. Rác Judit

Az MSZP nyugdíjrendszere

Munkatársunktól

A nemzeti bérutótelési program elindítása mellett szükség van a nyugdíjak reálértékének emelésére is – emelte ki az MSZP Munka Világa kabinetje által elkészített vitáirak egyik lényeges elemét **Gúr Nándor**, a párt munkaügyi és foglalkoztatási kabinetjének vezetője. A politikus tegnap Szegeden a Szociális fordulat, együttműködő

társadalom című fórum előadója volt. **Gúr Nándor** szerint fontos, hogy végre konszenzus köthessen a pártok között, és ennek alapján megszülethessen a nyugdíjrendszer hosszú távon is életképes reformja. A politikus emellett a klasszikus munkáltató-munkavállaló-kormányzat háromszög visszaállítását sürgette, amely szerinte alapja a sikeres szociális párbeszédnek.

Leszereltek a vásárhelyi lövészek

Kétszázkilencvenöt fiatalember fejezte be hosszútávú és kemény sorkatonaléteét tegnap reggel a vásárhelyi Bercsényi Miklós Gépesített Lövészdandárnál. A laktanya alakulóján rendezett ünnepségen Kovács József alezredes, dandárparancsnok-helyettes búcsúztatta őket.

Az idén február elején bevonult fiatalok a szabadszállási, tapolcai, illetve szombathelyi kiképzőközpontokból áprilisban került a vásárhelyi laktanyába, s kedden reggel búcsúzták a lövészdandártól. Közülük 293-an kapnak leszerelési segélyt.

A tegnap reggeli ünnepséget követően a leszerelők zárt menetben hagyták el az alakulótér, s mindaddig, míg el nem hagyták a laktanyát, civil nem is érintkezhetett velük. Az utolsó egyenruhás soraközről távozókat még az őrségváltáshoz készülődő szakasz tagjai is irigykedve nézték.

Leszerelők és szolgálatba indulók. (Fotó: Tésik Attila)

– Bár nemsokára nekünk is vége – mondta egyikük. – Hiszen kilencven nap van hátra. Aztán a parancsnak engedelmeskedve, fölvetve a hátizsákját, s a menet elindult leváltani az őrséget.

A leszerelők közül a legtöbben, 124-en a megyében élnek, míg 92-en Békésből,

56-an Bács-Kiskunból, s 23-an Hajdú-Bihartól érkeztek. Tizenhat vitéznek megtetszett a katonaléte; ők úgy döntöttek, szerződésesként védik tovább a hazát. Hogy döntésükben mennyire befolyásolta őket a munkanélküliség réme, az nem derült ki, de az biztos: a mundértól búcsúzóik nagyobb

részét munkahely nem várja a civil életben.

Kovács József alezredes, dandárparancsnok-helyettes búcsúztató beszédében megköszönte a kilenc hónapos erőfeszítést, a helytállást a tavaszi árvizek elleni küzdelemben, s a táborfalvi éles lögyakorlaton, valamint a Delta

Lila alkony

Ha feldobják, lila; ha leesik, lila. Mi az?

Lehetne éppen egy lila halakat tartalmazó lila vízi akvárium Lillafüreden, de maradjunk inkább a miniszterelnök ufószérű, tehát megmagyarázhatatlan kinyilatkoztatásainál. Bár az idő halad, és miniszterelnökönk folyton fölülírja magát, most mégis bedobott egy olyat, hogy utána megérdemel egy kis pihenőt, viszonylag nagyobb gondolkodási időt. Ez a kinyilatkoztatása arról szól, hogy a Nyugat hanyatlík, tehát zsákutcában van, nyakig sáros, csódközel, „ámde” mi, magyarok dinamizmusunkkal túlmutatunk ezen, és valójában – ezeket már a Nyugat hanyatlásából következőtetem – azért akarunk csak az EU-hoz csatlakozni, hogy legalább egy olyan ország legyen ebben a szerencsétlen szövetségben, amelyik töretlen példaértékűséggel menetel tovább, majdnem azt mondhatjuk: lenini úton.

Mert hogy ez a fajta retorika épp ebbe torkollik, a lenini útba, mint ahogy a rothadó kapitalizmusról is hallgattunk már évtizedes tanórákat, és alig hogy kieszmélünk a szovjet farzsebből, már megint alumul bennünket a Nyugat, és iszonyatos szagorgiák közepette rothad, mint egy túllöntözött szárazságtűrő növény. Ellenben mi álljuk a sarat, ráadásul a saját sarunkat. De, ha jól belegondolunk, nekünk azért vannak olyan szellemi és fizikai tartalékaink, amelyek után a Nyugat legfőbb nyálsorgatva hiüppög a lehasznált eleganciájával.

A Nyugatnak például nincs Mikolája, aki úgy tartja életben az egészségügyet, hogy ahhoz képest a hullamos vízisport, és nincs neki Schlecht Csabája, aki úgy tüntet el cégeket és tartozásokat, hogy ahhoz képest kalapba nyuszit dugni sima perverzció, és nincsenek nekik szerencsétlen nyugdíjsaikk, akiket a gyerekek adójának egy százalékával, uszke havi háromszáz forinttal (egy dollárral!) kéne a parizervégtől a parizer középő része felé közelíteni, de például – hogy a sort ne szaporítsam –, nincs nekik miniszterelnökök, aki túlkezelte kisebbségi komplexustól vezérelve lebaknizálna országunkat.

Igen, ha a Nyugat nem mer szembeülni mindezzel, meg is érdemli, hogy bebukjon, mint a bin Laden-es céllak a washingtoni kettes lőtéren.

Polányi Mihály

Nem nyomoznak

Munkatársunktól

A Szegedi Tudományegyetem bejelentést tett a szegedi rendőrkapitányságon abban az ügyben, amelyben egy vagy több személy az orvoskar egyik tanárának lejárataására alkalmas obszcén szöveget, illetve fényképeket helyezett el korábban az intézmény néhány épületében. A szeptember végén történt esetről lapunk is beszámolt október 5-i számában. A három nappal később tartott egyetemi tanácsülésen **Mészáros Rezső** rektor felháborítónak nevezte a történeteket, és hangsúlyozta, hogy az intézmény kiáll a támadás áldozatává vált oktatónak mellett.

Szabó Imre, az egyetem főtitkára tegnap arról tájékoz-

tatta lapunkat, hogy elküldték a néhány soros bejelentést a rendőrségre. – A nyomozó hatóságnak azonban nem kötelessége eljárást indítani, mivel becsületsértési, rágalmaszasi ügyekben az érintett személynek kell feljelentést tennie. Az egyetem azonban ezzel is érzékeltetni akarta, hogy az oktatókat és a hallgatókat egyaránt felháborítja az eset – tette hozzá a főtitkár.

A városi rendőrkapitányságon közölték, tegnapig a tanár nem tett feljelentést az ügyben, ezért a rendőrség sem indított eljárást. A tanár nem kívánt semmiféle nyilatkozatot adni lapunknak, szavaiból azonban kiderült: nem látja értelmét, hogy eljárást kezdeményezzen.

Világtakarékosság – alulnézetből

Lassuló ütemben növekszik a magyar gazdaság – olvasom a GKI Rt. előrejelzésében. Ami azt jelenti az edesapam olvasatában, hogy fejlődünk, fejlődünk, csak nem vesszük észre. Ez pont olyan, mint amikor egy autót néhány másodperc alatt is felgyorsíthatunk nyolcvanra, de megtehetjük úgy is, hogy a járgány csak percek alatt éri el a megcélzott sebességet. Ez is, meg az is „növekedés”, de van a kettő között egy kis különbség.

Október 31-én, a takarékosági világnapon persze nem a növekedés számait kell nézni. Vannak itt más adatok, amelyek eléggé beszédeseek. A statisztika szerint 2001 első felében a háztartások nettó pénzügyi vagyona 157 milliárd forinttal nőtt, szemben az előző év azonos időszakában mért 322 milliárddal. Ami az én olvasatomban annyi, hogy fele annyi pénz raktunk be a bankokba meg különböző pénztárakba és életbiztosításokba, mint tavaly. De mindezt megvan a magyarázat, a bróker olvasatában ugyanis ez úgy néz ki, hogy a magyar kereső- és felhalmozni képes társadalom fele akkortól bukott a tőzsdén és a különböző befektetési jegyekben, mint egy olajtő. (Az első hat hónapban az összes tőzsdén forgó magyar árfolyamvesztése 84,6 milliárd forint volt.)

A statisztika szerint a háztartások nettó finanszírozási képessége is csökkent: az első félévben csupán 74 milliárd forintot tett ki, szemben a tavalyi 113 milliárddal. Ez a férjem olvasata szerint azt jelenti, hogy a feleségek többet költöttek, mint amennyit a család megkeresett (szerintem ebben van némi túlzás, hiszen ha így lenne, negatív szám állna a mérleg végén).

De mindent egybevetve azért nem olyan rossz a helyzet: a háztartások pénzügyi eszközei az előző évvel gyakorlatilag azonos mértékben, 166 milliárd forinttal bővültek. Vagyis – és ez megint az én olvasatom – minden jó, ha a vége jó: nem csak a takarékosági világnapon takarékoskodtunk.

Fekete Klára

Korom András